

MIDDELNEDERLANDSE MARIALEGENDEN

VANWEGE DE

MAATSCHAPPIJ DER NEDERLANDSCHE LETTERKUNDE

UITGEGEVEN DOOR

Y 282

A 42

DR. C. G. N. DE VOOYS.

TWEDE DEEL:

INLEIDING — VERSPREIDE MARIALEGENDEN —
AANTEKENINGEN —

BOEKHANDEL EN DRUKKERIJ
VOORHEEN
E. J. BRILL
LEIDEN

seide Jonffer mede geropen wart ende een der Jongelinge
sijn lief op oir warp ende oir mit ganssen vlijt an gesan by
oir hemelick to moegen comen sijne liefdien mit oir to
moegen gebruken dat sie om ock laefden to done So dat
5 hie oirre to vel tijden to vergeves wachten ende sie alleit
niet en quam Ten lesten dat dese jongelinck to male erre
ende tornich wart op dese jonffer seggende off sie sijne
spotten dat sie ten laesten seide op een bescheiden nacht
wolde sie tot om comen daer die jongelinck op wachten
ende do sie genamen had van des cloester clenot daer sie
sich mede meynde to behelpen want sie dat to verwaeren
had ende quam an die poerte ende wolle opslutten Eenwerf
anderwerf ende die poerte niet op en wolle gaen ende
nochtant slutens niet op en hoerde So liet maria die moder
15 alre oitmoeidicheit die poerte op gaen ende sprack totter
jonfferen „wat hebdy te synne ende waer wildy hene? En fol. 113^b
wety niet dattu my bedes dat ick mijn hant voir dy holden
solde alstu dechtes to sundigen? Nu bistu up quadun wege
daer om heb ick mijn hant voir dit slot ende voir dy ge-
20 holden op dattu dy niet en ontginges” Do kierde sich die
Jonffer weder umme ende hielts sich vaster in mariën onser
liever vrouwen dienst dan sie ye voir had gedæn ende
danceten onser liever vrouwen innychlickē der waeringe ende
verdiende daer na dat ewige leven

CCCV

²⁵ Van eynre ionfferen die beatrix hiet Id was in eenen beslaten fol. 113^b
cloester van Jonfferen een joncfrou beatrix genoemt ende
was lange tijt in den selven cloester een Costersche ende
vuerde een ynnich devoet giestelick leven lange tijt Ende
so gevilt ten lesten dat sie avermids grote becarynge van
30 liefdien die sie tot enen edelen jongelinge had ende quamen
in kondien to saemen mit schriften in brieven also dat sie

ten lesten van den jongelinck verscheiden wart buten den
cloester in enen hof to comen daer hie als dan voir mydder
nacht oire waerden wolden mit sinen knechten Ende als die
beteikende tijt geommen was so vuechden sie oir daer to
ende ginc in die kerke voir een crusefix op oir knyen sitten 5
fol. 113^a ende clæggeden jamerlick dat sie sich gecastvet hed mit
wacken vasten ende beeden dan sie en konde sich niet
langer wederstaen sie en moeste voirt an in groten swaren
sunden leven Ende [onder] sulken ende sulker gelijckenisse van
woerden was beatrix met groter droefnisse ende bangicheit 10
oir abijt wt doende ende lachte dat mit oiren stoeten van
den cloester opt altaer daer onser liever vrouwen heilde op
stonit ende beval der sueter moder gades alleit dat sie daer
liet ende ginck bloets hoefts ende barvoets in enen pelskien
wtter doeren die sie to voeren op geslaten had den have 15
to neken daer die jongelinck seer ernstelick op oir wachten
Ende was oir daer mede breng[n]de tabbert hasen huven
spelden ende syrhheit als sulken persoen behovende was
ende satte sie achter em op sijn peert ende vuerde sie mede
to vremden lande wart Ende die jongelinck had van sijns 20
vaders guede mede genamen mer dan twe hondert ponnt
silveren oir noetdroft af to nemen Nochtant die edel jongelinck
rijck ende walderlich was ende sich besorcht had die neeste
seven jaer to sijne noitdruff Et geviel van verhenckenisse
gades dat die tijt also duer was dat sie bynnen seven jaren 25
verteerden silveren cloeynt perde ende alleit dat sie hadden
Also dat die edele jongelinck die irste truwe brack ende
fol. 113^a liet beatrix mit twen kinderkien sitten ende toech weder om
tot sijns vader lant Hoert wat nam dese bedroefde beatrix
do voer mit oiren twen scenen. sie dachte „wat kan ick 30
anders dan ¹⁾ rocken ende spynnen? daer en moechte ick

¹⁾ Hs. dat

in ener weeken niet een penninck broet mede wynnenn
 Sullen myne kinder ende ick eten so moet ick noch in
 groter sunden leven ende mit mynen licham gelt wynnenn”
 Daer van sie secht dat sie des van geene vleischelicker lust
 5 en dede dan¹⁾ allene oiren kinderen die noettruft daer mede
 te wynnenn. Doch baven al in wo grote blynhheit sie comen
 was nochtant hielt sie twe punten dat ene is dit. dat sie
 alle daege las onser liever vrouwen getijde mit groter devocien
 dat ander is so vel kommers off lijdens of gebrecks en
 10 mochte oir niet an kommen dat sie des saterdaeges enen
 pennynck myt oiren live verdient hedde. Als dese beatrix
 een tijt van jaren in deser groter dwelingen gewest had
 bedachte [sie] oir ende kreich rouwe van oiren sunden ende
 volkommen opsat nummermer so to sundigen ende daer voir
 15 liever den doot to liiden ende nam voir sich sie wolde mit
 oiren kinderen broet bidden. ende woldte sich vuegen omlangs
 den cloester op dat sie die almyssen des vorschrevien cloesters
 mede gebruken moecht. Also quam sie des aventz in eynde fol. 114^a
 werdynnen huys ende vraechden na staet des cloesters ende
 20 ock na beatrix der costerschen die daer voirtijts wigeagaen
 were. Die werdynne antworden op den staet des cloesters.
 dat si hellichlick ende ynnichlick to saemen leefden ende by
 sonder verantworden sie beatrix dat in den cloester ny heliger
 schoeare bequemer ynniger jonfer gevonden en were dan
 25 die selve beatrix die Costersche were[,] wolde sie dan so
 geck wesen ende seggen ondoechde op oir so en dechte sie
 oir die nacht niet to herbergen. Wat geschach? in der selver
 nacht quam een stemme tot beatrix ende seide alldus „beatrix
 stant op ende laet dine kynder ende ganck in dijn cloester
 30 ende bewaer dinen dienst want maria die stuite moder gaets
 heft dese tijt voir u gedient“ Als beatrix dese stemme hoerde

wart sie wonderlicke seer verveert ende dachte „wat mach
 dat beduden? Ist saeke dat ick desen woerden geloeve ist
 dan droch ende ick bynnen den cloester angegrepen werde
 voir enen dief so is die leste verschemenis meerre dan die
 5 erste gewest is“ ende dachte sie woldet gade beveelen ende
 bliven in der herbergen. Dese selve stemme quam die ander
 nacht weder in alre maten als sie die irste nacht gedaen.
 fol. 114^b had mer beatrix en dorste oir daer niet an kieren. Also quam
 die stemme des derden nachts weder ende sachte myt groten
 ernste „beatrix stant op ende laet u kinder ende gaet in u 10
 cloester ende verwaaert uwen dienst Want maria die moder
 ons heren heft dese tijt voir u gedient Ende gy suyt al uwre
 reysschap vinden daer gy sie lachten do gy wt gynckt ende
 die selve doer is ock ontslaten“ Beatrix sat oir betrucken in
 der moder ons heren ihesu ende liet oir kinder liggen slapen 15
 ende grinch in dat cloester ende vant oir sloetel ende oir
 cleder so gans in alre maten als sie die daer gelicht had.
 ende toech oir an ende et naecten der tijt ende sie luyden
 metten als sie voirtijts gewoentlick was. Sie giuck mede op
 ende sanck[.] als die metten wt was viel sie voir onser liever 20
 vrouwen beide ynnichlick in oiren gebedeende dancten
 schreyen van tranen lach bat sie onser liever sueter vrouwen
 der sueter moder ga[des] dat sie so sorchnvoldelike voir oir
 gedient had Ende als sie aldus in groten berouwe ende
 sonder bicht te beeteren[.] mitten ontsliip sie ende wart
 dat sie oir enen wech wesen woldie die grote swaer sunden 25
 geruct in den gieste ende sach een visioen dat een alten
 schonen Joncfrou had een doit kynt op oiren schoet daer
 sie mede spoelde ende omheldent ende cusdrent ende warp
 fol. 114^c enen appel op ende boit on den kinde daer sich dat dode 30
 kindre niets niet an en kierde Do sprack beatrix totter Jonc-
 vrouwen „my verwondert dat gy so vel genuechten totten
 doden kinde moget hebben daer gy doch voir ogen siet

1) Hs. dat

dattet sich an uwen genuechten ende vrouden niet en kiert
die gy om doch mit groten vlijte bewijsende sint¹⁾ Die
moder des kindes antworde oir „dochter gy hebt my recht
bescheiden ick weet verwaer dat ick mynen arbeit te ver-
bliden Also ist ock mit u[.] ghy wet verwaer dat gy mit
genen rouwe sonder bicht uwer sunden onthledicht en moeget
werden. nochant sy dy in sulkem hape daer gy to vergeves
in arbeit[.] uwe abt sal comen ende visytieren dat cloester so
10 bicht om dan alle geleegen saeken uwer sunden ende laet
u absolvieren so moechdy van mynen kynde genade ver-
werven dat nu ter tijt voir uwen ogen doit is“ Mitten ont-
spranck sie van oiren slaep ende vant sic voir dat beide
onser liever vrouwen in der kerken liggen Sie stont op ende
15 bereide oir to bichten tegen dat die abt quam ende visitierde
dat cloester Die abt dede een apenbaer sermoen in den
cloester wo dat daer eine Jonffer so lange tijt¹⁾ wt gheweest fol. 144^a
ware ende onse lieve vrouwe die wile voir oir to dienste
gegaen were mer hie en noemde oir niet Hier van desen
20 mirakel verwonderde sich dat gansse cloester mer nyemant
van om allen en wiste den anderen to sagen wie van om
daer so lange wt gewest was Die abt liet halen die twe
kinder ende hielt sie ter schoolen ende brachte sie to cloister
ende maecten daer heilige broders van Beatrix diende onser
25 liever sueter vrouwen mit ynnicheit ende starf eine giesteliche
personne

Ende ick broder grijbert heb dit allet ende vel mer van
oirs selves mont verstaen kort voir der tijt eer sie van desen
ertrick scheiden Alle gute kristen herten werden billix hier
30 van beweeget dat die suete maria een moder der barmher-
ticheit sich altijt den armen sunder to troeste vucht op dat
hie op den rechten wech komen mach.

1) Hs. tijz

CCCV

fol. 114^a Van eynen jonghen ioeude Id was een ionck rass starck
joede die sich myt kampgreppen schermen ende dergelycken
to oeven plach ende diende mitten hertoch van hennegouwen.
dese ioeude was seer listich ende cloick ende konde den
voirscreven hertoch to male wal na sijnre begerten ende 5
willen dienen Also gevliet als dese onseelige ioeude totten
hertoch ginch dat sijn wech dan somtijden aver den kerchof
fol. 115^a of doer die kerke ginck om des naesten wegnes wil ende
ock om dat hie die sympel luede daer mede bedrooge dat
sie haepften hie soldे kersten werden ende niet vel syns tot 10
sijnre joedscher eenē hed dat doch alwt einen valschen
quaden gronde quam Ende als hie dan somtijden onder die
kersten doir die kerke ginck ende sach dat een belde van
onser liever vrouwen an der pilernen van der kerken stont
den die kristen luede grote eer ende reverencie bewesen 15
dachte hie in sinen valschen gronde mochte hie dat belde
eens allene kriegen hie wold om sine gruete bewisen Ende
sach umme ende liet sich duncken dat hie daer allene were
ende spranck daer ende stack dat belde van onser liever
vrouwen mit sinen mess ene wonde in oir voirthoef daer wt 20
sprongen drie droeppen bloeds ende hie liep en wech Dat
sach een guet eenvoldich tymmerman die stort in den
omgang van den cloester ende tymmerdaer want et waren
onser liever vrouwen broders Hie ginch ende sachte dit
den leesmeester des cloesters dat die onseelige ioeude onser 25
liever vrouwen belde aldus gesteeken hedde Ende die lees-
meester ginck ende vandet also als om die tymmerman
gesacht had daer in hie seer lijdlick was dan hie en dorste
des by aventueren niet wal openbaren daer om want die
fol. 115^b hertoch des lands den onseeligen ioeude wal lijden mochte 30
Onder des lach daer inden lande een oilt smyt kranck die

Men leest van een heylige broeder die in groter eeren hadde.
Die naem van onser liever vrouwen elcke letter soe plach hi te
eerden met enen psalm als die psalm wt was so plach hi te lesen
die enghelsche groet. Wes gegruct maria. Dit soe las hy met grote
vuericheit Dair na doe hi gestorven was. Doe quam sijn prior
tot sijn bedde dye sach vijf schone rosen. wt sijn aenschein
comen wt sijn mont een. wt sijn nosegraten twee ende wt sijn
ogen twee. doe die prior dat sach doe (fol. 14r) riep hi al sijn
broders daer toe doe si wel toe sagen so vontse op elcke roes
beschreven met vergulden letteren. doen si dat sagen doe hilden
si haer dode broeder seven dagen boven die aerde ter even onser
liever vrouwen.

CCXCVIII Uit *Dxz. B.* Zie bij V.

CCXCIX Uit *Dxz. B.* Zie bij LVIII.

CCC Uit *Dxz. B.* De strekking is dezelfde als in LXII.

CCCI Uit *Dxz. B.* Zie bij LXXI.

CCCII = D 107. (Uit Ms. Düsseldorf C 25). Dit exemplel heb ik
nergens elders aangetroffen.

CCCIII = D 108. (Uit Ms. Düsseldorf C 25). Dit exemplel is verwant
met XXXII.

CCCIV = D 109. (Uit Ms. Düsseldorf C 25). Zie bij XII.

CCCV = D 110. (Uit Ms. Düsseldorf C 25). *Mnl. leg. en ex. 211—215.*

De tekst van het Leidse hs. is afgedrukt als CCCVI. Hierbij kan
noch gewezen worden op een verloren spel *Van den smet van Cam-*
broen (Zie Kalf *Gesch. der Ned. Lett.* in de 16de eeuw I, 228, noot 2).

CCCVI Uit Ms. Letterk. 103. Zie bij CCCV.

CCCVII Uit Ms. Letterk. 103. Zie bij LXXXII.

CCCVIII Uit *Een devot boek van den eerbareghen lonne der saliger
ende ewelicker magiet gods moeder marian* (Ms. Kon. Bibl. Den
Haag K. 15; nieuw nummer: 70 E 13). Dit werk komt ook in
twee Brusselse hss. voor (Ms. 15069 en Ms. II 657) waaruit de
belangrijkste varianten meegedeeld zijn. Het eerste hs. geschreven

tussen 1471 en 1489, heeft toebehoord aan het „cloester der roosen
gheplant in jherico binnen bruseel bij sinte kathinen“ en heeft
aan het slot deze aantekening: „Men sal weten dat dboec ghe-
heeten mariale hier niet al en [es] Mer dit esser wt ghenomen.
ende veel eest achter ghelaten. ende som wt anderen boecken
ghenomen ende hier toe gheset“. Daaruit blijkt dus dit dit „Mariale“
een Dietse omwerking is van een Latijns origineel. Het andere hs.
is jonger: het werd geschreven in 1506 „tot orbaer den ghemeynen
zusteren van der derder regel van sinte franciscus binnen Ant-
werpen“. Hier is aan het 3de boek een 6ste Cap. toegevoegd: „Van
den bruderscap van onser liever vrouwen van meyon“.
Het exemplel is besproken bij LVI.

CCCXIX Uit hetzelde *Mariale* als het vorige nummer. Zie bij CXXIII.

CCCX Ut het goed geschreven traktaat *Dat preezel der heyligher
maecht sinte agneten* (Ms. Kon. Bibl. Den Haag K. 48; nieuw
nummer 73 H. 29), waarvan mij geen tweede hs. en evenmin een
origineel bekend is. Uit het werk zelf blijkt omtrent de schrijver
alleen dat hij priester is (fol. 130v). Het afgedrukt stuk is Cap. XVI
van het werk, dat in 't geheel XL Cap. bevat. Het exemplel is
besproken bij CLII.

CCCXI Uit Ms. Kon. Bibl. Den Haag, K. 59 (nieuw nummer 73
F 27.) De oorsprong van dit exemplel, dat niet in *Mnl. leg. en ex.*
besproken werd, is mij niet bekend.

CCCXII Uit Ms. Kon. Bibl. Den Haag T 351 (nieuw nummer 71
H. 6). Zie *Mnl. leg. en ex. 272*, noot 2.

CCCXIII Uit hetzelfde hs. Zie bij LVI.

CCCXIV Uit hetzelfde hs. Zie bij XXXIX.

CCCXV Uit hetzelfde hs. Zie bij LXII.

CCCXVI Uit hetzelfde hs. Zie bij XCIV.

CCCXVII Uit hetzelfde hs. Zie bij CCXXXVII.

CCCXVIII Uit Ms. Univ. Bibl. Amst. I G 18. Caesarius *Dial. mir.*
XII, 58: „De sancta Maria quae obtinuit ne angelus secundo bucci-
naret“. Vgl. CCXXXIII.

5. Hs. Koninkl. Bibl. Den Haag 73 G 31 (vroeger L 50)
afkomstig uit Weesp. Zie voor het uiterlijk de katalogus.

fol. 1—126 Hier beginnt een deuet boekje van stichtigher leringhe
ende van gouden exemplaren. So wie mit Cristo wil regnieren die sel
wanderen ghelyken dat Cristus gewandert heeft...

Dit hs. bevat een collectie citaten uit Augustinus, Bernardus, Suso
e. a. benevens veel mirakelen en exemplaren, grotendeels ontleend
aan Jeronimus (*Vaderboec*), Caesarius, en de *Scala celorum*. Het is ver-
deeld in kleine hoofdstukken, zonder opschriften. Het hoofdstuk met
Maria-mirakelen vindt men fol. 76—88. Daaruit zijn afgedrukt N°.
CCLXXXVI—CCCI, voor een groot deel uit de *Scala celorum*. Na dit
hoofdstuk volgt er een over de heiligen, een over de „vier uitersten” enz.

6. Hs. Landesbibliothek Düsseldorf C 25.

Papieren hs. van 250 folio's, 29 X 21 cm., in twee kolommen be-
schreven, in oude band. Het schrift wijst op het einde der 15de eeuw.
De afkomst blijkt uit een aantekening op fol. 1: „Dit boec hoort
toe den Cruytbroederen in Marienreed”.

Een uitvoerige inhoudsopgave van dit hs. is hier overbodig. Ik del
dus alleen de hoofdhoud van de elf afdelingen, waaruit dit hs.
bestaat, mee naar de „tafel of die inhollinge desse boecx”, die op
fol. 1° voorafgaat. Deze afdelingen zijn gescheiden door knopen, aan
de rand van de bladzijde bevestigd om het opslaan gemakkelijk te maken.
(fol. 2°) Ten irsten die verrisenisse ons heren als mycodemus beschrijft
dit irste knoppen

(fol. 17°) Op paesdag een sermoen dat ander k[n]ijpopen
(fol. 20°) Die glose upp ewangelium des domregaege saterdaeges ende
saterdaeges na paschen dat III knoppen

(fol. 30°) Een sermoen van den heiligen sacramente dat IIII knoppen
(fol. 62°) Die myraculen van onser liever vrouwen dat V knoppen
(fol. 116°) Op ons heren hemelvards dach ewangelium ende een ser-
moen dat VI knoppen
(fol. 122°) Op pinxtavond ewangeliun ende propheetien dat VII
knoepken

(fol. 124^d) Op der heiliger drivoldicheit dach dat ewangeliun dat
VIII knoepken
(fol. 131^c) Vandē leuen onser liever vrouwen dat IX knoepken
(fol. 134^a) Van sunte augustinus sermonen to den broeders in der
woestenijen dat X knoepken
(fol. 182^a) Van Josaphat ende barlaam historie dat XI knoepken
(fol. 247^c—250) *blanco*.
Uit dit handschrift heb ik de varianten niet op kunnen tekenen.
Daarom geef ik een uitvoerige lijst, waarin behalve het opschrift,
ook de aanhef van elk exemplaar vergelijking meegeleid is. Over
de taal kan men oordelen uit CCCII—CCCCV. De nummers heb ik,
doorlopend met die van de inkunabel vergelijken.
fol. 62^a Hier beginnen een deuet van myraculen ende exemplaren van der
glorioser ende konyncker moder ende maget marien van bisoppen
maniken ridders ende anderen.

(D 1 = I 1) Dat was een deuoit man een cappellaen ende hie
en konde anders gene myssen dan van marien onser liever vrouwen
fol. 62^b (D 2 = I 2) Van einen ridder die seir deuet was Dat was
een ridder die seir deuoit was marien onser liever vrouwen ende
die seir gerne temeyen vuer Op een tijt do hie totten terney wart
vuer so reet hie vor een cloester...

fol. 62^b (D 3 = I 3) Van twe broders die in oren pruvel iair waren
Dat waren twie broeders in oiren proevel ier van der orden sunt
bernardus die sonder orlof van sympheliden wt den cloyster gingen
om te spoelen...
fol. 63^a (D 4 = I 4) Van probus suster Dat was een helich vader die
probus gheheten was die sat up een tijt by sinen broederen ende
verteilde...

fol. 63^b (D 5 = I 5) Van eynen clerck Dat was een rijck clerck die
leefde seer wertlike mier sonderinge so diende hie marien onser
liever vrouwen...
fol. 63^c (D 6 = I 6) Van eyner heiligher nonnen Dat was ene nomine
ende was roekelois ende scheen wertlick van buten Do quam oir
een siechte an...
fol. 64^a (D 7 = I 7) Van eynen broder dar onse vrouwe toe quem Dat